

Kad voliš boema...

Rano za sreću,kasno za tugu,
Vrijeme je taman da srce se smiri...
Negdje daleko,pastir sa frulom
O ljubavi tužnoj na livadi sviri...
Ako te itko nekada pita
Tko je taj čovjek što pjesmu ti piše?
Reci mu samo,bilo pa prošlo...
Došao sa suncem,isprale ga kiše...
Nikad mu ime ti ne spomeni
Neka ti za njim suza ne teče
Jer jednoga jutra boem se rodi
Drugoga dana proguta ga veče'...
Kao što dođe,tako i ode
Ne ostade za njim nigdje ni traga
Nitko nek' za njim ne pusti suzu
Možda tek samo njegova draga...
Ako u duši mu nestane plama
Smis'o života se gubi posvema
Shvati da jednom ćeš ostati sama
Kad srcu priznaš da voliš boema.